

Nogle af de punkter, som der har været gjort indsigelser imod fra Venstre og De Konservative, er nogle ting, som Rigsadvokaten har foreslået, og som vi egentlig ikke har været med til at starte. Men vi kan godt se, at Rigsadvokaten har ret i de punkter, han fremfører.

F.eks. er det jo sådan, at efter den gældende regel og den gældende lovgivning anses udeblivelse som værende en vedgåelse af det påsigtede forhold. Og den ordning syntes vi så bare skulle fortsætte, selv om vi udvider muligheden for at idømme.

Det andet punkt, som Venstre og De Konservative har gjort indsigelse imod, var, at kravet om obligatorisk forsvarsbeskikkelse bliver fjernet. Jeg havde egentlig fra starten den opfattelse, at hvis tiltalte ikke er til stede, skal der være en forsvarer, som kan tale på vegne af tiltalte. Men Rigsadvokaten har gjort opmærksom på, at det er der faktisk ingen grund til. Vi har en række bestemmelser i retsplejeloven, der allerede i dag gør, at det vil være unødvendigt, at der er en obligatorisk forsvarsbeskikkelse.

Det er jo sådan, at tiltalte allerede ved et alment kendskab til lovgivningen vil vide, at man har mulighed for at få beskikket en forsvarer. Det er sådan, at man i forbindelse med afhøringen hos politiet bliver gjort bekendt med, at man kan få beskikket en forsvarer, at man allerede dér kan bede om det; man kan bede om at få beskikket en forsvarer, inden sagen kommer for i retten.

Endelig er der det ved det, at retsplejelovens bestemmelse siger, at dommeren kan, hvis han mener, at forholdene taler for det, beskikke en forsvarer for den tiltalte, således at retssikkerheden også på det punkt er fuldt tilfredsstillende.

Forslaget her er meget nøje afbalanceret mellem retssikkerheden og effektiviteten ved domstolene. Det er klart, at det er en afvejning, man må foretage. Hvor effektive vil vi være, og hvor meget retssikkerhed skal der være? Ikke fordi det altid er modstridende punkter, modstridende elementer, men det kan det være. Og jeg vil også erkende, at her er vi nok nået dertil, hvor man kan sige, at her er balancen, og så skal man nok ikke gå meget videre.

Forslaget når næppe at blive vedtaget i denne folketingssamling, som jo slutter på fredag, men justitsministeren har nu hørt debatten her i dag.

Jeg har hørt, hvad justitsministeren har sagt, og jeg er overbevist om, at justitsministeren vil tage debatten her med sig på sommerferie, overveje, hvad der skal ske, og så til efteråret

fremstætte et forslag her i Folketinget, hvor vi får at se, at justitsministeren faktisk lever op til Rigsadvokatens ønsker og til de udtalelser, som justitsministeren selv er kommet med, og som også tager udgangspunkt i det, som vi fra Fremskridtspartiets side har smidt med ind i debatten, altså mere et partsindlæg.

Hvis justitsministeren ikke er færdig med sine overvejelser til efteråret, så er vi i Fremskridtspartiet færdige med vores overvejelser. Vi synes, det er en god idé, at man udvider denne ordning, så hvis ikke justitsministeren kommer med noget til efteråret, gør vi det i Fremskridtspartiet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 239: Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Ændring af reglerne om klageråd). Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl. (Fremsat 22/4 97).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Forslagsstillerne ønsker med dette lovforslag om en ændring af reglerne om klageråd at sikre, at det ikke længere er muligt for medlemmer af kommunalbestyrelser at blive udpeget som medlemmer af klagerådet. Det skal samtidig være sådan, at ansatte i kommunen ikke længere kan varetage sekretariatsfunktionerne for